

ποίουν έξαρστο ουκοδεσμανές Μητσέλος.
"Η Μέλπον έξηρόλογεί νά τραγουδοῦ:

"Ηθε τό πονλί συά μου,
ηθε τό πονλί συά μου,
ηθε τό πονλί συά μου...

Οι στρατιώταις ήγερθησαν ἄποντες, πρότοις δὲ ο Μητσέλος προσέφερε τὸ κάθητον τον εἰς τὸν λοχίαν τον:

Κάτι, κάτι, Μητσέλο... Κάθητοι ίδοι γηά στην ἀχρούλια ήγι... φύναζι ίσι. Ηα, πά, νά θη ξι καταδόθι αντίγονος ού λομακοντεράνοι...

Ο στρατιώτης Παπαζής έφωνε όντα σερβιτόρον τον καψέ-σαντα, ού δύοντα και ίδιες διά νά ίση διατάγα.

Φέρι μας ἀπό ένα στοίχον ίδοι και ίδιοι κι ισάντα στά κονιγτά απ' ἄλλον ένα... "Ατ' τού λογία τού Παράλιον πέτ'..."

Κώνι σερφαρής πρός τον Μητσέλον:

Πλέτε, Μητσέλο, αὐτό ίπι-βάλι τον γόρητον... "Ηοδά, λορού... Επιβαλλίτι κι τε τοταφοτον ἀπού ένα τοπαφά... Λεβί-γιαν δεν έχι... γιατί πέρτι στ' κονιγδία κανένας..."

Βέβαια, βέβαια..., είτεν ο Μητσέλος. Αέρηνος είν' τον σωτό, Κανανούρηα τ' διαταγή σ' θέτε ίανδρος ού σημαφορίδηραν απ' άλλοι... Δεύτερον δεν έχι...

Ηδη η Μέλπο, περιφέροντα τὸν δίστον, έγιμετος και εἰς τὴν παραγόντα τὸν λοχίαν. Ήρθον ο Παράλιος τον βούλας την γείσα τον εἰς τὴν τοστήν τον, έχημετειών δεξάρωμαν και τὴν σορούρην εἰς τὸν δίστον.

Κόρε λογία..., με τὸ παρ-ντον. Άγνι παίρον αὖτον πάσα..., τοῦ είτεν η Μέλπο.

Ποιον ού λόγον; Ποιον τὸν πάντον; ήρθοντο δ Παρά-λιοτος τρεποντον τὰ μάτια τον...

—Γιατί... γιατί... γιατί... πο-ρετα νά στο πό χρημά...

Και κύρωτα εἰς τού ούς τον Πα-ράλιάτον έφεδηστο:

—Μόνο την άγαπή σον θέλω...

Ο Παράλιος έχημετειώνεται, έξοκτηνον ίδιος και ενδι τα μάτια τον δραπετούς δούλων στρα-γεις προς τον Παπάνιο λέγει:

Παπάνι! Σανανάζει τον πανακτονιέρ, νά ρέρι από ένα ασύνια ταράκι ίδοητο κι γιά δύος απ' άλλον ένα αύτού στα κορο-τια...

Και στραφείς πρός τον Μητσέ-λον είτε:

—Σέργ, Μητσέλο, γιατί τον ζάνον αύτό; Μήτι κι διανομούν οι διάφοροι λιμουνούροι πούς ού Στρατός δέν στέται εἰς τον λόγον της θέσσοντος της οίκουντος...

—Δίχρι, δίχρι, κύρι-λογία, άπιντηστον ο Μητσέλος πλειον πονη-ρούς τῶν ίδιων τον πρός τον Μέλπον.

Και η Μέλπο, έγερθεισ πάλι, ήτοματοντον νά τραγουδήσει,

—Μη κι έχει ίδιωτεσ ιεράζ, κύρι-λογία, γιά κάνα πραγούδ' α' νι κι βάλτετον;

—Ηδης μι πάτ' ξις, ούρε Μητσέλον... Πινος μι πάτ' ξις... Διά-μονος άπον τον ρέματα είσο... Είνι θιώτις εινούντον τον τοκούτον;

—Ηδης δέν είναι...

—Είνι κι πρινούνον... "Η απάδ' πρός τον στρατιωτούρο γόντοντο:

—Σύναστ, κύρι-λογία, σύχαστο... Κεώ είδο ήγι μι τά μάτια μι' συντριψαν φρονδούρον Καρπινόριον νά παραγγέλλει πραγούδ'...

—Τότες ήζη τη ένα άπον πρέπει μιραζούντον... μά ντιτι μιρα-ζούντον...

Και στραφείς πρός ένα ινάλληλον τον καψέ-σαντάν:

—Σαναρέτα μας, ούρε πριμανούνερο... Κι φωτίσι κι τα πονείστα τι ούρεζον... Ρότστο τα ίδι θέλουν κι κάνα σχυτικο μιές...

Και η Μέλπο, έξτριποντο την διμιθασθέσταν έπιθυμους τον λοχίον, ήρχοντα νά τραγουδή το έξης εντία μιραζούντον, ένα τα πετσάνια επήγανταν και ήρχοντα εἰς την παρέα και εἰς τη πορίτια, διατάσσοντος πάντοτε τον Παράλιατον:

Κεί ήν πεθάνω, πονλί μ', στο Νά μέν φάν τα μασθα, πονλί

χαράδει (μ', φάδα)

—ώχ, άμάρ, άμάρ—

ρίζε με μες στό μιαλό

—ώχ, άμάρ, άμάρ—

ρίζε με μες στό μιαλό

—γιατής άγαλης τον καυσύο.

—γιατής άγαλης τον καυσύο.

"Άγρια θέλλα πρωνιν, ρύθτων ποτηριδιν, σφεργιάτων και ἀλ-λαγών μπεδέζθη τούς τελευτώνος ίησον τού δάματος αύτοῦ.

"Οδύσσε πλέον δ Παράλιατος, με τά δύο δάκτυλα εἰς το στόμα, άποθεν έξερευγον δεστάτα σφριγιάτα, έξερευνόλεγε τό φέσι τον πόδη την δραφήν, έπινότις διαμονότειρον, έχωτάσσε τον Μητσέλον και τον στρατιώτας ψραγίζον:

—Αίντε, καῦμένι! Γρετζόβαλι... "Αζ' πλο—πλο—πλο... Χά-θα ούρι έφωνε, μη έκαι μη σεντάτε κι τον μαρά... Φέρτα μας, ούρε πριμανούνερο! Απόρι θά γίνει Γράμπουσον ίδι ματα...

Και πηδήσας εἰς το πάλιον ήρατεν πλά τον δικαίον της Μέλπον, της έφερετο το φέσι τον και στραφείς πρός τους όργανοπατωτες είτε:

—Βαρύτι πον τού παύεταις, ούρε πτωνταζέδες, απτήνου τον τούμα πον πον γιά νά τον χαρφέψου μι τη Μέλ-πον...

Και πολλού είς τα μέτωπα τῶν γιργάν πίσταντα πίνει, ηρήσεις «τούς τούμα'κοι» σύρον την Μέλπον εἰς τον χορό:

"Η Άρτα πέτρα γενή κι ούρι Βάλτους νε βωλάδη, τον δόλιον τον Ειρήμιον Θεός νά το φραλή, πον καινε το γλυκά προσάνι και τάπωροφορούσονται...

Λορίας και Μέλπο πίλην γίνει ένα πιστόν επάνω εἰς το πάλιον. Κρατώντων παπούτσιαν και τάπης άγριάτας του επιδημίας, έπιποντας ένωνται:

—Αί, αί, μανούδι μι... "Α-ειράζ... Φημαστή! Μητσέλο! Μητσέλο! Στά δύτια μεν! Ούρος τον ετείνεις πιστοπάτιστος... Τα-γέντους τ' γρηγίδες και σέριν τον αποφύγεις...

Δύο στρατιώτης έπιερεν, δια-ταγή τον Μητσέλον, εἰς τη γηνούκον παπούτσιαν και τόπον πάπαταστοι:

—Είς τό θέατρον δ Παρά-λιατος ένθεματική και έχω-γα-γα-γα-γα...

—Κάρπι τον άπόφι, ούρε σαι-νια! Κάρπι τον ντια γιά κτιτ...' Πανδαιμόνον αύτο πισθονί-σμους και ἀλαζανίους επιπολού-θησ τότε, ένδι η Μέλπο, αγο-λουθουμένη από τον δύοντας διάνοιαντας κατήρχετο τον πολόν διά νά φύγει.

—Εξαίλος τότε δ Παράλια-τος έφαντας:

—Παροντάδι ούρι κι έπι δύοντος γέργη:

—Τι θά κάνοντα, κύρι-λογία; ήρθοντας δ Μητσέλος;

—Μητσέλον! Μητσέλο! Ε-πι-ανθάνατα τον καθιντούτα της, θελή νά παναυταρήσεις τέρας; Τότις πούν είν' η θέση τον στρατού την ουνανίαντον; Πιμαύτωντον κι ίν γένει της περιφερειας Γεργια-ζονούν; Διαυράδις άπεριμοντις θά νάσι. Μητσέλον, πρός τον γόρητον της Στρατού...

—Δέντρο, δέντρο! έφαντας ο Μητσέλον.

—Παροντάδι ούρι κι έπι δύοντος γέργη:

—Μητσέλον! Μητσέλο! Ε-πι-ανθάνατα τον καθιντούτα της, θελή νά παναυταρήσεις τέρας;

—Οι άνδρες παρατεταμένοι έπι δύοντος ιησούντον είναντον τον και δ Πα-ράλιατος έδοκε νέον πάρταγμα:

—Κλύνετο δε—ξιά! Εμπέρδις μάρς...

Και ούτω πος σινούδενταν την Μέλπον εἰς το εκατάλημά της.

—Οταν έφθασαν έπειτα, η Μέλπο πόνος ηρήσεις, πονές έπαλ-νύστες και ειοήλθεν εἰς το διουτάπιο της.

Και ένδι έχλειεν θάπισθεν της την πόταν και το άποτασμα ή-τομάτενο νά φύγη, στραφείς δ Μητσέλος πόνος τον λοχίαν είτε:

—Κι τα τικτυνάντα διά τον δραπετούν δημάλιον κι τα ηρήσε-

—Ο παράλιατος έχειν την κεφαλήν τον και αύτον έσκεφθη διλί-γον έφοκατατίνον και ζηνόνεν της:

—Έχοντας διά την πόταν θά ποτέν... Απόρι θάμις ζενά ού, τι έ-χαινει γιά νά λιβή έπιστρων γιώστην η ποντονία Ποναμάτον

(Πολητή Γελού-γάλες, θάμις θέλη νά παραστήσει ού Τόποντς... γραφία)

Ο Στ. Γρα-νίτσας

"Η Αράστασις τον Λαζάρου"

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ